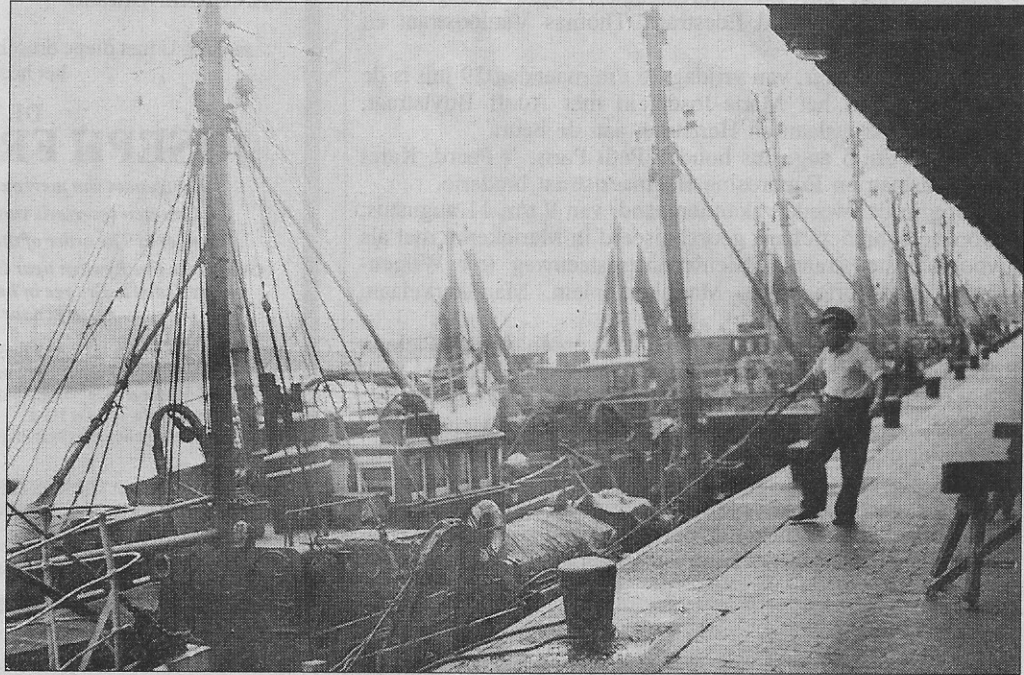

Oostends verdriet

Het is om te bleiten, zeggen we als Oostendenaar als we de geschiedenis van de voorbije 50 jaar van onze stad laten voorbijrollen.

Bijna alle grote Oostendse hotels zijn afgebroken, de kuraal heeft 30 jaar op restauratie moeten wachten, het thermaal water behoort tot de geschiedenis, bad en strand is iets waarover men nog heeft horen vertellen, de lijn Oostende-Dover met de mailboten, waarop we zo trots waren, is niet meer; de schepen varen als drijvende casino's of als kleine transportschepen in andere werelddelen. Dan is er nog de marine of vroegere zeemacht die Oostende heeft verlaten, terwijl ook de zeevaartschool al lang geen onderwijsinstelling meer is en het militair hospitaal heeft als mooi gebouw geen zekere toekomst.

Ook over het natuurschoon zwijgt men best in Oostende: de duinen die ooit tot tegen de hippodroom en langs de kunst-

Visserij-schepen liggen in dubbele rijen te wachten om hun vis te kunnen lossen (1957).

lijn tot Raversijde liepen, werden geniveleerd om meer gebouwen neer te zetten.

De vismijn

Wat ons persoonlijk echter het meest treft, is de achteruitgang van de stad als vissershaven. Waar is de tijd dat meer dan 300 schepen een nummer droegen, voorafgegaan door de

letter O (van Oostende)?

Toen men jaren geleden op maandag heel vroeg in de vismijn aankwam, stonden daar honderden manden met verse vis in de verkoopshal om *gemijnd* te worden. Later binnenvarende schepen moesten een tweede beurt afwachten om hun bennen vis op de kaai te brengen.

Er heerste toen een drukte van jewelste. De verkoop begon om 6 u. met het heel snel — voor een buitenstaander onbegrijpbaar — afdreunen van getallen, het wegvoeren van de bennen naar de vele pakhuisen, het heen en weer rijden van vrachtwagens, het laten van de vistrein... Een en al bedrijvigheid dus in en rond de vismijn.

Hierbij aansluitend denken we ook aan de vele visverwerkende bedrijven en de scheepswerven.

Droefheid

Het kan niet anders of iedere echte Oostendenaar moet dis alles aanhoren met droefheid. Men zegt wel eens dat je moet meegaan met je tijd. Maar wat wil dat zeggen? Dat alles moet worden vernield en dat er best zo weinig mogelijk van het verleden overblijft?

Er wordt wel eens beweerd dat de oorzaak ligt bij het steeds kleiner worden aantal Oostendenaars dat in de stad woont. En dat het de fout is van de inwijkelingen. Wie kan en durft de schuldlige aanwijzen?

Visbennen staan te wachten in de hal van de vismijn om te worden opgeladen (1958).